

TRACE

**Traditional Children's Stories for a Common
Future**

Kukulītis

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Reiz dzīvoja mazā mājiņā vecītis un vecenīte. Bieži viņiem nebija maizes. Kādu dienu viņi saslaucīja pa dzirnavām saujiņu miltu, iejauca kaziņas pienā un izcepa kukulīti. To nolika uz loga, lai atdzistu. Kukulītis nolēca no loga un bēga prom. Ceļā viņš satika kaķi.

Kaķis saka: -Kukulīt, es tevi ēdīšu!

Bet kukulītis atsaka: -Neēd vis mani, es tev pastāstīšu pasaku. Mani saslaucīja pa dzirnavām, iejauca kazas pienā, izcepa ceplī un nolika uz loga, lai padzistu. Es aizbēgu no vecīša, vecenītes, no tevis, kaķīt, arī aizbēgšu.

Kamēr kaķis pasaku klausās, kukulītis jau gabalā. Tālāk ejot, viņš satiek suni.

Suns viņam prasa: -Kur skriesi? Es tevi ēdīšu!

Atkal kukulītis viņam stāsta pasaku no gala. Kamēr suns klausās, kukulītis jau gabalā. Mežā viņam pretī nāk vilks.

Kukulīt, es tevi ēdīšu! - tā vilks saka. Kukulītis lūdzas, lai vilks viņu neēdot, un sāk atkal savu pasaku. Kamēr vilks pasaku klausās, kukulītis aizbēg.

Pēdīgi viņš satiek lapsu. Tā saka: - Kukulīt, es tevi ēdīšu!

Neēd vis mani, lapsiņ, es tev pastāstīšu pasaciņu.

Lapsa saceļ ausis un saka kukulītim: - Man vāja dzirdēšana, uzkāp man uz ausīm un sāc no gala!

Kukulītis uzkāpj lapsai uz ausīm, lapsa pamet galvu uz augšu, saķer viņu mutē un apēd.

Ko tu gudrai padarīsi!